

Sygn. akt : VU 760/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku T. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania T. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 12 kwietnia 2013 roku

znak(...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 15 stycznia 2013r. T. P. domagała się wznowienia wypłaty emerytury zawieszanej na mocy decyzji z 16 września 2011r. oraz wypłaty wyrównania za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. zapadłym w sprawie o sygn. akt K 2/12.

Decyzją z dnia 17 stycznia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. podjął wypłatę emerytury na rzecz wnioskodawczyni od 22 listopada 2012 r. tj. od dnia opublikowania wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Decyzją z dnia 12 kwietnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawczyni uchylecia decyzji z dnia 16 września 2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury za okres od dnia 1 października 2011r. do dnia 21 listopada 2012 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż na skutek decyzji z dnia 16 września 2011r. wnioskodawczyni wstrzymano wypłatę emerytury od dnia 1 października 2011r. Po rozpoznaniu wniosku z dnia 15 stycznia 2013r., organ rentowy podjął wypłatę emerytury od dnia 22 listopada 2012r. z uwagi na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r., zgodnie z którym art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Organ rentowy zauważył, iż przedmiotowy

wyrok wszedł w życie z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Ustaw, tj. z dniem 22 listopada 2012r. Zatem nie jest zasadne uchylenie decyzji z dnia 11 października 2011r. w części, w jakiej decyzja ta dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres od dnia 1 października 2011r. do dnia 21 listopada 2012r., co oznacza brak podstaw do wypłaty wyrównania za wskazany okres.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła T. P. domagając się przyznania wyrównania należnej emerytury za okres od 01 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. wraz z odsetkami.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jej oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

Decyzją z dnia 17 października 2003r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od 1 października 2003r. Na dzień przyznania emerytury wnioskodawczyni była zatrudniona w (...)Urzędzie (...) w L.. Jednocześnie organ rentowy wstrzymał wypłatę świadczenia wskazując, że wypłata emerytury podlega zawieszeniu, gdyż wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie u pracodawcy, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Następnie kolejnymi decyzjami emerytura wnioskodawczyni była przeliczana poprzez doliczanie okresów zatrudnienia i ustalenie nowej podstawy wymiaru świadczenia.

Na mocy decyzji z 11 października 2011r. organ rentowy, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r., nr 257, poz. 1726) z urzędu wstrzymał wypłatę emerytury od 1 października 2011 r. Wskazał, iż prawo do świadczenia podlega zawieszeniu, bowiem wnioskodawczyni pozostaje w zatrudnieniu.

W dniu 15 stycznia 2013r. T. P. złożyła wniosek o podjęcie wypłaty świadczenia emerytalnego oraz o wypłatę zaległych świadczeń emerytalnych wnioskodawczyni, w następstwie którego organ rentowy wydał decyzje opisane w części wstępnej niniejszego uzasadnienia.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni jest nieuzasadnione.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny w sprawie sygn. akt K 2/12 orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sentencja wyroku została ogłoszona w dniu 22 listopada 2012 r. (Dz. U. poz. 1285).

Podstawowy problem w rozpatrywanej przez Trybunał Konstytucyjny sprawie dotyczył oceny czy ustawodawca, rozciągając obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą jako jeden z warunków nabycia prawa do emerytury na osoby, które skutecznie nabyły prawo do przedmiotowego świadczenia w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r., nie naruszył zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa. W tym okresie nabycie prawa do emerytury następowało niezależnie od pozostawaniu przez ubezpieczonego w zatrudnieniu. Trybunał podkreślił, że zasada ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa przejawia się w takim stanowieniu i stosowaniu prawa przez państwo, by obywatela mógł realizować swoje prawa w zaufaniu, że nie naraża się na skutki, których nie był w stanie przewidzieć. Trybunał Konstytucyjny uznał, że rozwiązanie przyjęte przez ustawodawcę w art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010 r. spowodowało, że osoby, które skutecznie nabyły i zrealizowały

prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. zostały objęte nową, mniej korzystną dla nich treścią ryzyka emerytalnego, co naruszyło konstytucyjną zasadę zaufania obywateli do państwa.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, iż przedmiotowe rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego nie znajduje zastosowania do skarżącej, skoro prawo do emerytury zostało jej przyznane decyzją z dnia 17 października 2003r., tj. w stanie prawnym, w którym obowiązywał przepis art. 103 ust. 2 a ustawy emerytalnej, będący w swej treści odpowiednikiem aktualnie obowiązującego art. 103 a ustawy emerytalnej. Przepis ten stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał ją bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Z powyższego wynika, że w reżimie prawnym, w którym ubezpieczona nabyła prawo do świadczenia emerytalnego nie było możliwości pobierania tego świadczenia bez rozwiązania stosunku pracy z ostatnim pracodawcą, na rzecz którego ubezpieczony wykonywał zatrudnienie po wydaniu decyzji ustalającej prawo do emerytury.

Mając powyższe na uwadze, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.